

Sygn. akt: I C 448/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Robert Wysocki
Protokolant:	stażysta Paulina Barwińska

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2017 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy

z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego K. S. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 1,58 zł (jeden złoty pięćdziesiąt osiem groszy),
2. w pozostałym zakresie postępowanie umarza,
3. nie obciąża pozwanego K. S. kosztami postępowania.

Sygn. akt I C 22/17 upr.

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew przeciwko K. S. o zapłatę kwoty 49,82 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu, do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzona wierzytelność wynika z umowy najmu. Na podstawie tej umowy powód zobowiązany był do oddania najemcy danej powierzchni do używania, natomiast pozwany zobowiązany był do zapłaty umówionego czynszu wraz z dodatkowymi opłatami eksploatacyjnymi w wysokości ustalonej w treści umowy. Powód z tytułu umowy najmu i opłat eksploatacyjnych wystawił na rzecz pozwanego faktury VAT nr (...) z dnia 16 grudnia 2015 roku na kwotę 49,82 zł z terminem płatności do 15 stycznia 2016 roku. Pomimo upływu terminu płatności z w/w faktury pozwany nie uregulował należności. W dniu 19 kwietnia 2016 roku powód wysłał pozwanemu wezwanie do zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 30 czerwca 2017 roku powód poinformował Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie, iż pozwany spłacił wierzytelność główną poprzez wpłatę w dniu 28 czerwca 2016 roku kwoty 49,82 zł. I w tym zakresie cofa powództwo. Jednakże powód podtrzymuje powództwo w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda

odsetek w kwocie 1,58 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 16 stycznia 2016 roku do dnia 28 czerwca 2016 roku.

Wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 10 lutego 2017 roku wydanym w sprawie VI Nc-e (...) przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

Pozwany K. S. uznał roszczenie powoda w całości. Przyznał, iż w był zobowiązany do zapłaty czynszu z tytułu umowy najmu gruntu od powoda, na którym posadził budynki gospodarcze. Pozwany zaznaczył, iż na poczet należności głównej w dniu 27 czerwca 2016 roku wpłacił kwotę 49,82 zł. Wcześniej nie zapłacił wskazanej kwoty, ponieważ przeoczył fakturę i nie przypomina sobie, aby otrzymał listownie wezwanie do zapłaty. Pozwany uznał powództwo w całości co do kwoty 1,58 zł jakiej zapłaty dochodzi powód z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 16 stycznia 2016 roku do dnia 28 czerwca 2016 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 września 2015 roku – K. S. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę najmu nr (...)_ (...). (...)698.2015.IB/2 nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości W. gm. C. przy ul. (...) stanowiącej działkę o numerze ewidencyjnym (...), obręb W. o nr inwentarzowym działki (...), przeznaczonej na usytuowanie pomieszczenia gospodarczego na potrzeby najemcy. Na podstawie zawartej umowy najemca zobowiązał się również do płacenia czynszu co trzy miesiące w kwocie 49,82 zł oraz do ponoszenia innych opłat eksploatacyjnych.

bezsporne, nadto dowód: umowa najmu nr (...)_ (...). (...)698.2015.IB/2 z dnia 1 września 2015 roku, k. 27-39

W dniu 16 grudnia 2015 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) tytułu czynszu za najem gruntu – działki (...) za okres od 1 stycznia 2016 roku do 31 marca 2016 roku na kwotę 49,82 zł z terminem płatności do 15 stycznia 2016 roku. Pomimo upływu terminu płatności wskazanego w/w fakturze pozwany nie uregulował należności. W dniu 19 kwietnia 2016 roku powód wysłał pozwanemu przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 49,82 zł z tytułu należności głównej oraz 0,91 zł z tytułu odsetek.

bezsporne, nadto dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 16 grudnia 2015 roku, k. 17 oraz przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 19 kwietnia 2016 roku, k. 18

Pozwany K. S. na poczet dochodzonego roszczenia wpłacił w dniu 27 czerwca 2016 roku kwotę 49,82 zł.

bezsporne, - fakt przyznany przez obie strony postępowania

Pozwany K. S. przyznał, iż był zobowiązany do zapłaty czynszu z tytułu umowy najmu gruntu, na którym posadził budynki gospodarcze. Pozwany zaznaczył, iż na poczet należności głównej w dniu 27 czerwca 2016 roku wpłacił kwotę 49,82 zł. Wcześniej nie zapłacił wskazanej kwoty wynikającej z faktury VAT, ponieważ przeoczył fakturę i nie przypomina sobie, aby otrzymał pisemne przedsądowe wezwanie do zapłaty. Pozwany uznał powództwo w całości co do kwoty 1,58 zł jakiej zapłaty dochodzi powód z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 16 stycznia 2016 roku do dnia 28 czerwca 2016 roku.

bezsporne, ponadto porównaj: wyjaśnienia pozwanego na rozprawie w dniu 26 września 2017 roku w okresie od 00:11:28 do 00:19:49 – porównaj protokół k. 50-51,

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był bezsporny. Pozwany uznał powództwo w całości. Przyznał, iż zawarł umowę najmu na podstawie której powód dochodzi swojego roszczenia, gdyż nie wywiązał się z zobowiązania uiszczenia

czynszu zgodnie z wystawionymi fakturami VAT. Potwierdził, iż nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania, i nie zapłacił za fakturę z dnia 16 grudnia 2015 roku w terminie, gdyż ją przeoczył. Spłacił należność główną wynikającą z faktury VAT nr (...) po upływie ponad 5 miesięcy od dnia jej wymagalności.

Z treści art. 229 k.p.c. wynika, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Za „fakty przyznane” rozumie się w nauce i praktyce fakty twierdzone przez jedną stronę i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez stronę przeciwną w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w toku (w każdym stadium) postępowania.

W ocenie Sądu uznanie powództwa przez pozwanego jest skuteczne, albowiem nie stoi w sprzeczności z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o dowody przedstawione przez powoda oraz oświadczenie pozwanego, Sąd uwzględnił powództwo – wobec uznania roszczenia – i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1,58 zł.

Sąd odstąpił również od obciążenia pozwanego kosztami procesu.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (porów. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, LEX nr 7366). Sąd bierze pod uwagę przesłanki związane z samym przebiegiem postępowania oraz dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony.

Sąd biorąc pod uwagę, że pozwany uznał powództwo na pierwszej rozprawie oraz uwzględniając jego stan rodzinny i majątkowy, oraz fakt, iż spłacił należność główną zaraz po fackie wniesienia powództwa przez powoda, odstąpił od obciążenia go kosztami procesu.